СКАЛА

СПЕЦІАЛЬНИЙ ВИПУСК ГАЗЕТИ «ФРАНКОВА КРИНИЦЯ ПРО ЩАСЛИВУ ДОЛЮ СТРИЙСЬКОЇ ФУТБОЛЬНОЇ КОМАНДИ «СКАЛА» ТА ЇЇ ЗУСТРІЧ З КИЇВСЬКИМ «ДИНАМО» в 1/8 КУБКА УКРАЇНИ.

Шановним учасникам сьогоднішнього матчу на Кубок України з футболу — командам київського «ДИНАМО» і стрийської «СКАЛИ» сердечно бажаю спортивного щастя. Вірю, що за рівних умов, які ми Вам забезпечили, перемогу отримає достойніший.

З повагою від імені стриян голова міської Ради

Тернистий шлях до футбольного олімпу

Скільки років стрийському футболу! Для багатьох, відносно молодих любителів шкіряного м'яча, це запитання звучить майже риторично: десь із 1971 року, коли краєм правили партократи, котрі цікавилися хіба що власними вигодами, доброї команди ні у місті, ні в районі годі було побачити.

Звісно, так довго тривати не могло. Бо ж пам'ятали довгожителі інші часи, коли на місцевому терені з'явилася команда, яка своєю грою, символікою кидала в лють тодішню владу. Футбольний клуб «Скала» й однойменну команду засновано в Стрию ще 1911 року. Клуб свого часу виступав серед українських команд польського воєводства, пропагуючи, очевидно, не тільки спорт. Тому в 1936 році влада закриває клуб як націоналістичний.

І ось через півстоліття, точніше 1989 року, волею громадськості Стрийщини вдається відтворити футбольний клуб «Скала», повернути команді її давню назву. Свою повторену молодість улюблена для багатьох команда спочатку продовжила в другій футбольній групі Львівщини. Наступного року вона вже — у першій групі.

Але прогресуючий футбол, як і жіноча краса, вимагав усе більших коштів. Де їх узяти! Клуб існував собі окремо, великих грошей не мав, стадіон також був самостійною госпрозрахунковою організацією, як міг, «обдирав» своїх же партнерів. Могло трапитися

непоправне. Проте, вчасно втрутилася міськрада, прийнявши «соломонове» рішення: створити на базі футбольного клубу «Скала» товариство «Сокіл», яке об'єднало б клуб із спорткомплексом, в єдине ціле.

Та справді історичним для кубу і всіх стриян став рік нинішній. Республіканська федерація футболу задовольнила прохання Львівської обласної федерації на предмет утворення в Стрию команди першої ліги з тим, аби остання могла взяти участь у першому національному чемпіонаті України. Серед двох кандидатів — кам'янко-бузьких «Карпат» і стрийської «Скали» по-справедливості перевагу було віддано «Скалі». Так крім львівських «Карпат», дрогобицької «Галичини», в області з'явилася ще одна команда майстрів.

Чи втримається «Скала» серед іменитих супротивників, визнаних метрів футбольної справи! Запитаннячко не з простих, коли брати до уваги середній вік команди — всього 21 рік, і те, що хлопці ще не дуже зігралися на полі, бо крім стриян Анатолія Петрика, Ігоря Магогана, Василя Бігуна, Руслана Бойка, маємо гравців родом зі Львова, Івано-Франківська, Чернігова, Вінниці. Явно бракує досвіду серйозних матчів, і то чимскоріше, зміцнювати матеріально-спортивну базу. Адже, на наш сором, команда зовсім не забезпечена хоч яким-небудь транспортом.

Думаю, повторний матч 1/8 Кубка України, незалежно від його результату, впише в історію команди славну сторінку, надовго запам'ятається місцевим шанувальникам вічно юної, захоплюючої гри. Тим більше, що відоме на весь світ київське «Динамо» востаннє офіційно зустрічалося з футболімтами Львівщини («Карпатами» Львів) дванадцять років тому. Так, що свято завітало, нарешті, і на нашу вулицю!

Володимир БУРІЙ,
президент футбольного клубу «Скала».

„БУДЕ ВСЕ ГАРАЗД!"

— висловився відносно перебігу матчу між «Скалою» та «Динамо» відомий на Стрийщині і поза її межами ясновидець Микола ГНАТИШАК.

Розмова між ним і кореспондентом «Франкової криниці» відбулася в оселі Миколи Івановича, що в с. Дуброва біля Стрия. Провісник долі ухилився визначати деталі футбольної зустрічі і точний її рахунок, лишень загадково посміхався. Але для нас важливіше, аби справді усе завершилося добром і в першу чергу для стриян....

Принагідно вибачаємося перед Миколою Івановичем за перерване спілкування з людьми, яким того дня були так потрібні його слова підтримки, душевні ліки.

Щастя Вам, зцілителю!

З історії „Скали“

Головою клубу «Скала» був Іван (Гжесьо) Сухар. Попри своє головування був він також секретарем «Скали», скарбником її, господарем, тим, що чистить футболівки, пере й латає спортивні штани та сорочки. Всім був, навіть змагуном по потребі.

☐Історія «Скали» — це життєпис Івана Сухаря, його братів Стефана, Володимира, Юліана та дружини Мухи.

☐Члени «Скали» мали свою домівку в подвір'ї «Народної торгівлі» на ринку, відтак у центрі міста, при вул. 3 Мая—«Корзо».

☐Прикро, що в силу обставин чимало українців змагалися в польських командах копаного м'яча. Однак і до «Скали» прибували члени польських дружин: Осип Новак, Володимир Лапчук із військово-цивільного клубу «Погонь», Степан Мельникович, брати Мельничуки із залізничного осередку «Стриянка»; М. Матульський, М. Котурбач із робітничого клубу ТУР (Товариство Університету Робітничего).

☐Кольори «Скали» — зелено-малинові.

У 1933 році під тиском громадської опінії «Скала» приступила до новозорганізованого Українського Спортового Союзу і в Підкарпатській окрузі змагалася з «Хортицею» (Жидачів), «Зорею» (Ходорів), «Січею» (Добряни), «Ватрою» (Дрогобич) і «Дністром» (Миколаїв).

☐По здобутті першого місця у 1934 році у розгривках на першенство Західної України у Львові «Скала» займала друге місце за львівським «Тризубом».

☐ У змаганнях з ліговими «Україною» і польською «Погонею» «Скала» двічі ремісувала, побиваючи за те жидівську збірну 7:1.

☐По короткому існуванні Українського Спортового Союзу «Скала» успішно продовжувала свою діяльність в ПЗПН (Польскі Звьонзек Пілкі Ножней) аж до початку Другої світової війни, згодом відновлено Український Спортовий Союз і в 1943 році. «Скала» виграла першість Західної України в змаганнях з львівською «Україною» і перемишльським «Сяном».

(Із спогадів Лева Штинди, Торонто).

ВІЧНА МОЯ ЛЮБОВ

Мені уже вісімдесят чотири, і повірте, я трохи розуміюся на футболі. Закінчивши перший клас Стрийської гімназії, разом із родиною 1921 року переїхав до Перемишля. Там продовжив навчання, грав через свій високий зріст у півзахисті команди «Беркут».

Дві команди тоді було: «Сян» — укомплектована переважно польськими гравцями, і «Беркут» — суто українська. Досі пам'ятаю гравців цієї команди 1933 року — Красника, Зелеза, Івашка. Чудові були. Вже будучи цілком дорослим, на становиську інженера, тодішніми шляхами на мотоциклі (а було це 1938 року) добирався з Перемишля до Львова, щоб подивитися матч між львівською «Україною» і польською військовою командою «Чарні». Як же я переживав, що уболіваю за український національний футбол, на місцевому рівні — за дружину «Скала». Мені в молодості не довелося виступати за цей клуб, така вже фортуна, проте ще тоді чув добрі відгуки про стрийський футбол. Десь у 1933—35 роках у «Скалі» грали Гороховʼянка, Држко, Сказків, Штинда, Таращак. Ми не дуже дорожимо своєю історією, а на Заході, зокрема, в Канаді, у Мюнхені, видано силами діаспори цікаві книжки з ілюстраціями, документами, спогадами.

ПРИЗ «ФРАНКОВОЇ КРИНИЦІ» І «ПРОСВІТИ» — ДВІ ТИСЯЧІ КАРБОВАНЦІВ.

Товариство «Просвіта» м. Стрия і редакція газети «Франкова криниця» встановили два призи по 1000 карбованців кожний, якими відзначено кращого гравця команди «СКАЛА» за підсумками матчу 1/8 розиграшу Кубка України з футболу, а також — зустрічі киян у Стрию.

Крім того, на футболістів чекають нагороди колективів склозаводу, малого підприємства «Опришки».

Вручення призів відбудеться одразу ж по закінченні матчу.

ли футболісти, патріоти українського відродження.

Я не перебільшую. Ми пропагували у всій його красі футбол, не вживали алкоголю, не палили. Дівчата-ровесниці, крім популяризації жіночих видів спорту, займалися просвітницькою роботою. Ми разом ходили в гори, вандрували на човнах, словом, пізнавали рідний край.

Любов до бальонівки не полишала мене ніколи. «Україна» тоді програла.

Та що там Львів, Перемишль! У кожному місті, селі тогочасного періоду була добра футбольна дружина. Її любили, плекали усією громадою. Добиралися на матчі возами, хто мав — на роверах; а хлопці грали завзято, артистично. Принаймні, арсенал технічних засобів сучасних футболістів з того часу не дуже змінився.

Нині, як і раніше, я Похвалюся, там є і моє фото.

Ми все робили, щоб слава про Україну зростала і ширилася на весь світ. І спорт у тому відігравав неабияку роль. Свій фотоархів колись обов'язково передам клубові «Скала», нехай молодь дивиться і робить висновки.

Тадей ТЕРЛЕЦЬКИЙ, пенсіонер, почесний член футбольного клубу «Скала».

«СКАЛА» 1934 року

У Ваших руках спецвипуск газети «Франкова криниця». Ми раді вітати кожного нового передплатника на.

Головне — показати гру

Багатьох цікавить, з яким настроєм «Скала» прибула на зустріч із динамівцями, як планує провести гру. По меншій мірі, наївні запитання. Адже ніхто не може з певністю запрогнозувати гру навіть висококласної команди. У футболі важливо все: стан поля і погодні умови, підтримка болільників і суддівство. А ще є везіння чи невезіння, настрій гравців.

Команда щойно прибула з Мукачева Закарпатської області, де провела десятиденний заключний етап підготовчих зборів до першого національного чемпіонату України з футболу. Завдання було таке; вдосконалити тактико-технічну підготовку команди, перевірити зіграність усіх її ланок.

Чи вдалося тренерам, у тому числі мені, добитися поставленої мети! Скажу відверто, частково. І вина в тому не тренерського колективу, футболістів. Майже усіх їх знаю ще по кам'янко-бузьких «Карпатах», як поступово, але невпинно наближалися вони до нинішнього рівня майстерності. Судіть самі: 1987 рік — останнє місце в чемпіонаті області, ледве втрималися у лізі; 1988 — виграємо кубок області, у фіналі обігруємо львівський «Сільмаш», і того ж року зовойовуємо бронзові медалі чемпіонату Львівщини, отримуємо путівку на чемпіонат України серед команд колективів фізктльтури; 1998 рік — чемпіони області, друге місце в чемпіонаті України; 1990 рік — чемпіони України серед команд колективів фізкультури, вихід у другу лігу команд майстрів. Торік дебютувати у другій лізі і серед 26 команд посіли 16 місце. Для молодої команди це зовсім непогано.

Можна було укомплектувати команду «стариками» — тоді б мали, можливо, кращі результати ще три—чотири роки тому, але команда не могла б розвиватися. Ми ж набрали юнаків із спортінтернату, за останні роки вони пройшли добре загартування у зустрічах усіх рівнів, зігралися і здружилися. Іншими словами, ми не гонилися за ефектними рахунками, а займалися формуванням, становленням самої команди. Молодь наша по-справжньому талановита, рветься до перемоги. Впевнений, що футбольний світ ще заговорить про Сидоренка, Ковалюка, Кіцула, Кардаша, Павліша, Шевчука, Гнатіва та їх друзів.

У команді 80 процентів гравців навчаються у Львівському інституті фізкультури. Величезну теоретичну і практичну допомогу подає нам тренер-консультант, кандидат педагогічних наук Валентин Ходукін. Не хотів би похвалятися, але вже зараз вісьмох наших футболістів запрошують у вищу лігу.

Ну, а зустріч із «Динамо» ми проведемо так, щоб глядачі, наші численні прихильники були задоволені. Адже не рахунок визначає якість матчу, а сама гра.

Михайло ВІЛЬХОВИЙ,
головний тренер «Скали».

„БЛІЦ"-ІНТЕРВ'Ю

Тарас ПАВЛІШ, капітан команди: «Болільники нас зрозуміють...»

Те, що у Києві вдалося зіграти з рахунком 1:1 — приємна несподіванка. Тепер дається шанс піти далі. Якщо другу зустріч із «Динамо» програємо, болільники нас зрозуміють правильно і на відкриття чемпіонату України — матч із ужгородським «Закарпаттям», усетаки прийдуть.

Ми дуже розраховуємо на підтримку прихильників нашого футбольного клубу, заради них зробимо усе від нас залежне. Програма максимум команди — вийти в наступне коло кубкових матчів, мінімум — показати добру гру.

Богдан СТРОНЦІЦЬКИЙ, воротар: «Динамо» у Стрию—і це найголовніше».

Нам усі кажуть: хлопці, треба вистояти, не піддатись паніці! Легко говорити, важче зробити. Проте, нас не лякають імениті супротивники. «Динамо» у Стрию — це найголовніше. В історії галицького футболу такого ще не траплялося. Отже, буде справжнє футбольне свято.

Щодо мого вкасного фізичного стану, спортивної форми, то тут усе гаразд. Задля стрийчан і гостей треба буде, що називається «викластися». Та мені це невдивину — із своїх 24 рівно половину віддав футболові...

Богдан БАНДУРА, нападаючий: «Проблем багато, але...»

Це навіть добре, що на Кубок України нашими суперниками виявилися динамівці Києва. Після двох зустрічей з такою знаменитою командою —у Києві і тут, у Стрию, футболістам «Скали» у психологічному плані безумовно буде легше. А це так важливо на період першого національного чемпіонату України, у якому ми також збираємося показати добру гру.

Проблем у команди і навколо неї дуже багато, але хто їх сьогодні немає! Наша справа — футбол і ми, незважаючи ні на що, гратимемо для глядачів і для спорту, постараємося, як говорив мій колега Богдан, зробити справжнє футбольне свято. І звичайно ж, мріємо, бо у нас в основному молода команда, закріпитися в вищій лізі. А для того треба грати і ...вигравати:

Фото Мирона МАСЛЮКА. **«СКАЛА» 1992 року.**

ВОНИ ГРАТИМУТЬ ЗА КОМАНДУ «СКАЛА» У ПЕРШОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ ЧЕМПІОНАТІ УКРАЇНИ З ФУТБОЛУ 1992 року.

Воротарі:

Богдан Стронціцький, 1968 р. н.
Юрій Вірт, 1974 р.

Захисники:

Дмитро Михайлов, 1972 р.
Тарас Павліш, 1970 р.
Роман Щур, 1962 р.
Ігор Мачоган, 1970 р.
Вадим Постовий, 1967 р.
В'ячеслав Піньковський, 1973 р.
Віталій Кулаєв, 1968 р.
Сергій Романишин, 1975 р.
Андрій Чіх, 1969 р.

Півзахисники:

Володимир Ковалюк, 1972 р.
Віктор Сидоренко, 1972 р.
Михайло Кутельмах, 1964 р.
Віталій Шевчук, 1970 р.
Анатолій Петрик, 1963 р.
Роман Гнатів, 1973 р.
Віталій Шумський, 1972 р.
Віктор Башта, 1966 р.

Нападаючі:

Василь Кардаш, 1973 р.
Богдан Бандура, 1960 р.
Юрій Голуб, 1968 р.
Андрій Покладок, 1971 р.
Микола Закотюк, 1975 р.

Головний тренер Михайло ВІЛЬХОВИЙ

Тренер-консультант Валентин ХОДУКІН.

Начальник команди Микола ЗЕЛІНСЬКИЙ.

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ З ФУТБОЛУ 1992 РОКУ ЗА УЧАСТЮ КОМАНДИ „СКАЛА“ СТРИЙ

(перша ліга, друга підгрупа)

ПЕРШЕ КОЛО

2 тур, 17 березня, вівторок
«СКАЛА» — «ЗАКАРПАТТЯ» Ужгород

3 тур, 20 березня, п'ятниця
«РОСЬ» Біла Церква — «СКАЛА»

4 тур, 28 березня, субота
«ШАХТАР» II Донецьк — «СКАЛА»

5 тур, 31 березня, вівторок
«ХІМІК» Сєвєродонецьк — «СКАЛА»

6 тур, 3 квітня, п'ятниця
«ВАГОНОБУДІВНИК» Стаханов — «СКАЛА»

7 тур, 8 квітня, середа
«СКАЛА» — «ШАХТАР» Павлоград

8 тур, 11 квітня, субота
«СКАЛА» — «ВОРСКЛА» Полтава

9 тур, 14 квітня, вівторок
«СКАЛА» — «ДНІПРО» II Дніпропетровськ

10 тур, 20 квітня, понеділок
«КРИВБАС» Кривий Ріг — «СКАЛА»

11 тур, 23 квітня, четвер
«НОВАТОР» Маріуполь — «СКАЛА»

12 тур, 26 квітня, неділя
«КОЛОС» Нікополь — «СКАЛА»

13 тур, 3 травня, неділя
«СКАЛА» — «ЧОРНОМОРЕЦЬ» II Одеса

14 тур, 6 травня, середа
«СКАЛА» — «КРИСТАЛ» Херсон

15 тур, 9 травня, субота
«СКАЛА» — «АРТАНІЯ» Очаків

ДРУГЕ КОЛО

16 тур, 14 травня, четвер
«ЧОРНОМОРЕЦЬ» II Одеса — «СКАЛА»

17 тур, 17 травня, неділя
«КРИСТАЛ» Херсон — «СКАЛА»

18 тур, 20 травня, середа
«АРТАНІЯ» Очаків — «СКАЛА»

19 тур, 26 травня, вівторок
«СКАЛА» — «КРИВБАС» Кривий Ріг

20 тур, 29 травня, п'ятниця
«СКАЛА» — «НОВАТОР» Маріуполь

21 тур, 1 червня, понеділок
«СКАЛА» — «КОЛОС» Нікополь

22 тур, 7 червня, неділя
«ШАХТАР» Павлоград — «СКАЛА»

23 тур, 10 червня, середа
«ВОРСКЛА» Полтава — «СКАЛА»

24 тур, 13 червня, субота
«ДНІПРО» II Дніпропетровськ — «СКАЛА»

25 тур, 18 червня, четвер
«СКАЛА» — «ШАХТАР» II Донецьк

26 тур, 21 червня, неділя
«СКАЛА» — «ХІМІК» Сєвєродонецьк

27 тур, 24 червня, середа
«СКАЛА» — «ВАГОНОБУДІВНИК» Стаханов

28 тур, 29 червня, понеділок
Команда вихідна.

29 тур, 2 липня, четвер
«ЗАКАРПАТТЯ» Ужгород — «СКАЛА»

30 тур, 5 липня, неділя
«СКАЛА» — «РОСЬ» Біла Церква.

„Динамо“ хай бере медалі

«ДИНАМО» Київ почерк знаний
Їх стиль футбольний бачив світ, —
Як бальйоном «розбили» Канни
В боях за кубковий зеніт.
В них нагород — на всенькі груди.
Є навіть м'яч із золота..,
Фінти сьогодні Пузач крутить,
Щоб верх взяла киян мета.
А нині гра свічок вартує.
Хоча і бідно, але гідно —
Вирує копанка, нуртує,
Бо Кубок має Тризуб рідний.
Програє хтось. Хтось піде далі, —
У кого сила немала.
«ДИНАМО» хай бере медалі...
А Кубок щоб взяла «СКАЛА»!

В'ячеслав УМНОВ.

м. Трускавець.

ЗГАДУЮ КИЇВСЬКИЙ МАТЧ...

Футболом цікавлюся, скільки себе пам'ятаю. Ганяючи у дворі, на шкільному стадіоні м'яча, мріяв бути подібним на когось із гравців київського «Динамо». Я і зараз, уболіваючи за рідну «Скалу», залишаюся прихильником столичної команди Бо якби мене попросили дати оцінку киянам, я б сказав таке: це навіть не колектив, а створений фантазією, титанічними зусиллями тренерів механізм, який не знає втоми, збоїв у роботі, майже на сто відсотків добивається поставленої мети.

І ось 28 лютого 1992 року о вісімнадцятій тридцять на Республіканському стадіоні в кубковому матчі зустрілися представники уславленого клубу і Мало кому відомі стрияни. На стадіоні назбиралося до п'яти тисяч глядачів, серед них кількасот земляків зі Стрия. Як могли, ми підтримували свою команду. Гадаю, це у якійсь мірі відбилося і на результаті матчу. Рахунок 1:1 для молодої дружини — більш, ніж почесний. Навіть динамівські тренери такого не сподівалися і досить схвально говорили про наших гравців, особливо про воротаря.

Проте наші хлопці швидко опанували хвилювання, безстрашно включилися у боротьбу. Скажу відверто: клас гри команд відрізнявся настільки відрізнялися майстерністю самі гравці. Стриянам, як на мою думку, не завжди вистачало кмітливості, вони перетримували м'яч, більше часу, ніж супротивники, «обробляли» його. Посеред першого тайму красивий гол у наші ворота забиває Ахрік Цвейба. Що ж, цілком логічно. Але наші хлопці не розгубилися, вже в першому таймі провели на ворота Кутепова кілька атак.

У другому таймі, повіривши в легкий успіх, кияни розслабилися, дали можливість розігратись нашим. І були за те покарані. На 83 хвилині матчу після чудового пасу Вадима Постового до воріт динамівців наблизився кращий бомбардир «Скали» Василь Кардаш. Він перешкоджає Кутепову заволодіти м'ячем, спрямовує його у порожні ворота. Кияни не змогли до кінця матчу щось змінити.

Роман КОРОЛЬ,
житель м. Стрия.

Спеціальний випуск «Франкової криниці» підготував журналіст Ігор ТРОХИМЧУК.
Художник — Степан ВІНЦКОВСЬКИЙ.
Редакція висловлює щиру подяку стрийській «Просвіті», зокрема п.п. Петрові МАКОВСЬКОМУ, Тарасові СОЛОМАСІ за допомогу в підготовці цього номера.
Виручені від реалізації кошти підуть у фонд виживання нашого тижневика. Розрахунковий рахунок газети № 000363004 в Трускавецькому АКБ.